

تجاوز قانونی

کوبو آبه

ترجمه

علی قادری

امداد و نور

فهرست

۱۳	سگ
۳۱	تجاوز قانونی
۸۵	جنایت آقای اس. کارما
۹۹	مرگ نامربروط
۱۲۵	فرستاده ویژه
۱۵۱	سرباز خیالی
۱۷۱	گفت و گو با نویسنده

سگها رو نمی تونم تحمل کنم. دیدن فقط یکی از او نهای کافیه تا روزم
خراب بشه. اما با این وجود من ازدواج کردم! البته هم من و هم شما
به خوبی می دونیم که ازدواج و سگ دو مقوله کاملا مجزا هستند، اما
باید بگم این ازدواج بود که باعث شد سگ وارد زندگی من بشه، و در
واقع این سگ بود که ذهن من رو به خود مشغول کرده بود نه ازدواج!
به نظر من سگها بیچاره نیستند؛ بیچاره واقعی کسانی هستند که عاشق
سگ اند؛ البته منظور من کسانی نیستند که سگها را به منظور اهداف
خاصی چون محافظت از گوسفندان، کشیدن سورتمه و حتی وسیله ای
جهت گذران زندگی پرورش میدن؛ من مشکلی با این دسته ندارم...
طرف صحبت من کسانی هستند که سگها را فقط و فقط برای بستن به
نرده خونه هاشون نگه می دارند! چنین افرادی را واقعا نمی تونم تحمل

باعث و بانی تمام این اتفاقات هم همکارم بود. او معتقد بود تمامی این چیزها جزئی از غرایز بشری است و البته یک ضرورت روزانه تا یک زن تبدیل به یک مدل موفق بشه...!

اما من دقیقاً بر عکس دوستم فکر می‌کردم. اول تو فکر استخدام یه مدل دیگه بودم، اما بعد به این نتیجه رسیدم که هنرجوها این کارها رو با مدل‌های دیگه هم می‌کنند. دخترهای زیادی هم پیدا نمی‌شن که با ذوق و شوق در چنین محیطی کار کنند و با این هنرجوها کنار بیان؛ به همین خاطر ترجیح دادم اون دختر رو نگه دارم.

البته باید یه فکری برای این قضیه می‌کردم... هنرجوها بی‌صبرانه منتظر می‌مونندند نوبت به اونها برسه تا با اون دختر صحبت کنند! در این فاصله هم در اطراف استودیو پرسه می‌زندن. بعد هم دور هم جمع می‌شدن و در مورد جنبه‌های هنری کارهاشون صحبت می‌کردندا! در چنین موقعی سر کلاس اصلاً به صحبت‌های من توجه نمی‌کردند و این مساله باعث شده بود کم کم از رفتن به استودیو بیزار بشم و کار در استودیو برای من تبدیل به یک تجربه تلخ و نفرت‌انگیز بشه... یه روز یه سیلی محکم تو گوش یکی از هنرجوها زدم که داشت وسط سالن با اون دختره صحبت می‌کرد... هیچی نگفت، حتی پلک هم نزد! عصبانی شدم و یکی دیگه هم زدم... گرفت پرتم کرد گوشه سالن؛ زورش چند برابر من بود!

کنم، و تا جایی که به من مربوط می‌شه باید بگم که این افراد موجودات پستی هستند...!

با دختری ازدواج کردم که در استودیوی هنری ریلایت¹ شاگردم بود. بعنوان یک مدل، هیچ ویژگی بارزی نداشت؛ نه هوش قابل توجهی و نه سبک خاصی، اما اون طوری هم که بقیه می‌گفتند نبود. من خودم به خوبی از تمام نقایص و کاستی هاش باخبر بودم... از اونجایی که من همیشه با استفاده از مدل‌های بدون پوشش مخالف بودم، اوایل جواب سلامش رو هم نمی‌دادم؛ اما یکی از همکارانم در استودیو به اون علاقه نشون می‌داد و این باعث شده بود که اون زیاد به استودیو رفت و آمد کنه. حتی وقتی هم که در استودیو کاری نداشت اون دور و اطراف پرسه می‌زد.

همیشه اطراف دستشویی و گوشه راهرو می‌ایستاد تا کلاس‌ها تموم بشه و هنرجوها موقع تعطیل شدن به اون چیزی بگن و اونو نوازش کنند! البته وقتی کسی می‌خواست این کار رو انجام بد، دو تا دسته‌اش رو روی سرش می‌گرفت و جیغ می‌زد. بعد هم زیر لب می‌خندید! جالب اینجا بود که اون خودش این اجازه رو به اونها می‌داد؛ خیلی احمقانه به نظر می‌رسید، اما باید بگم همین مساله ساده استودیو رو تحت تاثیر قرار داده بود...